

Daňové a právní zprávy

září 2026

■ ■ ■
The better the question.
The better the answer.
The better the world works.

EY

Shape the future
with confidence

Vítejte u zářijového čísla daňových a právních zpráv – co v něm najdete?

Úvodník – Krátká reflexe toho, co se během léta změnilo a co nás čeká na podzim.

Financování a daň – České soudy posledních několik let posouvají pohled na vybrané daňové aspekty financování – shrneme naše vybrané související postřehy.

Pilíř 2 – Návrh novely zákona o dorovnávacích daních mimo jiné přináší implementaci změn vyplývajících z OECD Side-by-Side balíčku a změny/upřesnění ohledně správy daní.

10 (témat) pro 10 (oblastí) – Vracíme se k oblíbenému seriálu 10 pro 10, ve kterém jsme se v minulosti zaměřovali na nejčastější nástrahy při přípravě daňových přiznání. Tentokrát se věnujeme vděčnému tématu odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

DPH u převodních cen – Zamýšlíme se, zda jsou rozsudky ve věcech Arcomet a Stellantis ve vzájemném rozporu a jaký mají význam pro praxi.

Koupě závodu a trestní odpovědnost – Při převodu závodu může za určitých okolností přejít i trestní odpovědnost. Zamýšlíme se, jak nám soudy vyjasnily pravidla.

Činnost Finanční správy – Finanční správa každoročně vydává zprávu o své činnosti a z aktuální zprávy vybíráme deset zajímavostí.

Co dalšího nás zaujalo?

- **Pilíř 2** – Interaktivní formulář přiznání k dorovnávacím daním by měl být zveřejněn přibližně v polovině září.
- **Daň z nemovitostí** – Ministryně financí naznačuje „zamýšlení se“ nad možnostmi zvýšení daní z nemovitostí pro „investiční byty“.
- **Závazné posouzení pro DPH** – Finanční správa by prý ráda v budoucnu zamezila současné praxi, kdy se žadatelé prostřednictvím závazného posouzení nepřímo domáhají potvrzení otázek typu místo plnění, úplatnost nebo status osoby povinné k dani.
- **Převodní ceny** – K Soudnímu dvoru EU přichází otázka, zda je slučitelné s právem EU, aby vnitrostátní pravidla převodních cen vyžadovala úpravu na medián (C-725/26).
- **Investiční pobídky** – Jsou vedeny diskuse, zda by stát mohl změnit (zjemnit) metodiku ohledně přidělování nových investičních pobídek.
- **Darování zboží** – Finanční správa [zpřesňuje](#) pravidla pro stanovení základu daně při bezúplatném dodání zboží.
- **Home office a stálá provozovna** – Finanční správa se [vyjádřila](#) k otázce, zda zahraniční společnosti vzniká v ČR stálá provozovna, pokud zde její zaměstnanci pracují na home office.
- **Startupy** – MPO pracuje na zákoně pro startupy a údajně se uvažuje i o specifických daňových zvýhodněních, např. určitá zjemnění ohledně uplatňování ztrát a možnost investora si za určitých podmínek a do limitu uplatnit hodnotu investice do startupu jako odčitatelnou položku.

Úvodník

Kateřina Dedková

partnerka v týmu daňového poradenství

katerina.dedkova@cz.ey.com

+420 603 577 890

Návraty

Konec prázdnin bývá obdobím návratů. Vracíme se z dovolených, děti do školních lavic, poslanci do těch sněmovních a my k otázce, co se během léta změnilo a co nás čeká na podzim. A co bude dál?

Po červencovém schválení Poslaneckou sněmovnou míří do Senátu balíček novely EET 2.0 a s ní se na scénu vrací také školkovné, sleva na studenta a tiché víno. A samozřejmě také EET jako taková. Minulé trendy se znovu objevují na přehlídkovém mole. Jen tentokrát v modernizované verzi a stále s otevřenou otázkou, jaký bude jejich přínos pro veřejné finance.

Poslední dva roky ukazují, že hlavním tématem daňové a finanční legislativy už není primárně otázka, zda budou daně vyšší nebo nižší. Mnohem výrazněji se řeší, jaká data bude třeba sbírat, reportovat, sdílet a archivovat. Stačí se podívat na ESG, Pilíř 2 nebo pravidla rovného odměňování. Z pohledu firem to znamená nové procesy, nové systémy a nové kompetence.

Daňová a finanční oddělení se tak postupně posouvají od samotného výpočtu daní k práci s daty, technologiemi a implementaci regulatorních požadavků. Do běžného slovníku se dostávají pojmy jako data quality, single source of truth, real-time tax reporting nebo human-in-the-loop. A pokud jsme si někdy mysleli, že digitalizace znamená hlavně pohodlnější práci, dnes víme, že na začátku znamená především tvrdou dřinu na konsolidaci dat, nastavení kontrol a propojení systémů. A že to není půlroční projekt.

A pokud někdo doufal, že jde jen o přechodnou epizodu, stačí se podívat na harmonogram nejbližších let. Vedle účetně-daňové rekodifikace je aktuální také téma e-invoicingu. Projednávání rekodifikace bylo na konci jara přerušeno a u e-invoicingu se zatím uvažuje o pracovní skupině. Okolní státy přitom ukazují, že digitální reporting už není vzdálená budoucnost, ale aktuální téma s konkrétními termíny a reálnými dopady na každodenní fungování firem.

V babím létě finišují jednání o státním rozpočtu na příští rok. Skloňuje se výše schodku blízkosti hranice 400 miliard. Vedle mandatorních výdajů v příští dekádě rezonuje financování obrany a energetické transformace. A vedle investic, které si žádá účetně-daňový upgrade na straně firem, bude nutné dohnat i dlouhodobý dluh v digitalizaci veřejné správy. Jen těžko lze po firmách požadovat stále více dat, pokud stát nedokáže stejné tempo držet i na straně jejich zpracování a využití.

Kdo to všechno zaplatí?

V říjnu nás čekají komunální a senátní volby. Ve volebním období bývá politicky jednodušší mluvit o podpoře růstu než o zvyšování daní, i když náznaky tu jsou. Pozitivní zprávou je, že počet mladých podnikatelů se za posledních deset let více než zdvojnásobil. Zájem o podnikání tedy nechybí. Inovace patří mezi deklarované priority vlády, a tak snad připravovaný startupový zákon přinese lepší podmínky pro vznik a růst nových firem, včetně kvalitnějšího právního rámce, větší flexibility a vyšší důvěryhodnosti. Vyšší veřejné příjmy jsou v dlouhém období především výsledkem prosperující ekonomiky.

Kéž by konkurenceschopnost a růst kopírovaly technologický pokrok v umělé inteligenci, který právě sledujeme. A kéž by se i zatím spíše pomalé zlepšování proměnilo v průlom, po němž se dočkáme exponenciálního růstu a křivky připomínající kýžený tvar hokejky. A kéž by tomu nejen daňová legislativa pomohla.

Takže hurá zpátky do lavic.

Vedle účetně-daňové rekodifikace je aktuální také téma e-invoicingu.

Financování

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Jakub Tměj

senior manažer v týmu daňového poradenství
jakub.tmej@cz.ey.com
+420 735 729 372

Financování a daně – pohled soudů

České soudy posledních několik let posouvají pohled na vybrané daňové aspekty financování. Níže shrnujeme naše vybrané související postřehy:

- **Stlačení dluhu** - může fungovat za předpokladu ekonomické (nedaňové) racionality - typicky v kontextu externí akvizice; *důležité aspekty*: financování externí vs. spřízněné; požadavek banky; efekt přecenění; eliminace daňové báze; nezdanění úrokového výnosu; fúze nahoru či dolů.
- **Dluhem financovaná výplata kapitálu** - může fungovat za předpokladu ekonomické (nedaňové) racionality; *důležité aspekty*: financování externí vs. spřízněné; eliminace daňové báze; nezdanění úrokového výnosu; běžné zisky vs. přecenění.
- **Refinancování** - soudy testují ekonomickou racionalitu a ptají se: „Přistoupil by k refinancování za daných podmínek nezávislý racionálně jednající subjekt sledující svůj zájem?“.
- **Skutečné vlastnictví/kvalifikace pro ochranu** - rizikový profil bude typicky závislý na existenci legitimního obchodního (nedaňového) důvodu pro danou strukturu a na míře podstaty (substance) dané společnosti; *důležité aspekty*: důležitá rozhodnutí kým a kde; adekvátní materiální a personální vybavení; „back-to-back“ toky a zisková přiřázka.

Stlačení dluhu může fungovat za předpokladu ekonomické (nedaňové) racionality, typicky v kontextu externí akvizice.

Kterýkoliv aspekt relevantní ve vašich konkrétních podmínkách s vámi rádi probereme.

Karel Hronek

partner v týmu daňového poradenství

karel.hronek@cz.ey.com

+420 731 627 065

Novela dorovnávacích daní

Byl zveřejněn návrh novely zákona o dorovnávacích daních, která přináší následující zajímavé body:

- Metodika sledování odložených daňových dluhů (DTL) pro účely určení opětovně zahrnutého odloženého daňového dluhu (DTL recapture rule) dle správních pokynů OECD (AG).
- Implementaci změn vyplývajících z OECD Side-by-Side (SbS) balíčku, tj. zejména:
 - prodloužení použití přechodného pravidla bezpečného přístavu založeného na informacích obsažených ve zprávě podle zemí (CbCR Safe Harbour);
 - trvalé pravidlo založené na zjednodušeném výpočtu efektivní daňové sazby (Simplified ETR Safe Harbour);
 - trvalé pravidlo bezpečného přístavu pro kvalifikované daňové pobídky založené na ekonomické podstatě (Substance-based Tax Incentive Safe Harbour);
 - trvalé pravidlo bezpečného přístavu pro globální režim zdanění (Side-by-Side Safe Harbour);
 - trvalé pravidlo bezpečného přístavu pro domácí režim zdanění nejvyšší mateřské entity (UPE Safe Harbour).
- Vybrané změny/upřesnění ohledně správy daní - např.:
 - Zkracuje se lhůta pro podání daňového přiznání. Nově na 3 měsíce po lhůtě pro podání informačního přehledu (přechodné ustanovení pro období započatá přede dnem nabytí účinnosti novely).
 - Zjednodušení ohledně oznámení o splnění povinnosti podat informační přehled - zjednodušeně princip „oznámím jednou a pak případné změny“.
 - Přechod daňové povinnosti k dorovnávací dani při zániku členské entity bez právního nástupce (přechodné ustanovení pro období započatá přede dnem nabytí účinnosti novely).

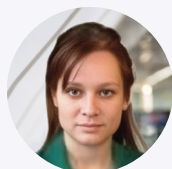
Návrh novely zákona o dorovnávacích daních přináší mimo jiné implementaci změn vyplývajících z OECD Side-by-Side balíčku a změny/upřesnění ohledně správy daní.

10 (téma) pro 10 (oblastí)

Martin Hladký

senior manažer v týmu daňového poradenství
martin.hladky@cz.ey.com
+420 731 627 030

Veronika Kruttová

senior konzultant v týmu daňového poradenství
veronika.kruttova@cz.ey.com
+420 730 191 757

Odpočet na podporu výzkumu a vývoje

Po několika letech se vracíme k seriálu **10 pro 10**, ve kterém jsme se v minulosti zaměřovali na nejčastější nástrahy při přípravě daňových přiznání. Pozitivní ohlasy čtenářů a dynamika, s jakou se vyvíjí daňová legislativa, přístup správců daně i praxe samotných poplatníků, nás inspirovaly k přípravě nové, aktualizované série.

V rámci ní bychom rádi připomněli témata, která společně často řešíme: od výzkumu a vývoje, který vzhledem ke své atraktivitě zůstává předmětem intenzivního zájmu správců daně, přes (v budoucnu) daňové ztráty, skupinové služby včetně prokazování jejich přínosu, nerealizované kurzové rozdíly, vybraná témata z oblasti DPH, až například po rozšíření reportovací povinnosti včetně Pilíře 2 a CbCR.

Kromě judikatury Nejvyššího správního soudu bychom tentokrát rádi zmínili další oblasti, které v praxi mohou mít zásadní dopad – ať už jde o legislativní změny, výkladová stanoviska, metodické informace správců daně či praktické zkušenosti z daňových kontrol.

1. Výše odpočtu

Novela účinná od 1. ledna 2026 zvyšuje procento výdajů uplatnitelných v odpočtu ze 100 % na 150 %, ovšem s nově stanoveným limitem 50 milionů Kč výdajů za jedno zdaňovací období, na které lze tuto zvýšenou sazbu použít. Výdaje přesahující tento limit bude možné nadále uplatnit ve výši 100 %. Současně se ruší dosavadní možnost využít 110% odpočet při meziročním nárůstu výdajů. Aby se zabránilo účelovému rozdělování výzkumných aktivit mezi více společnostmi, zavádí se také pravidlo „odpočtového

celku“, podle nějž se limit 50 milionů Kč posuzuje souhrnně za skupinu propojených poplatníků. Navrhovaná úprava tedy posiluje motivaci k investicím do výzkumu a vývoje, ale zároveň stanovuje mantinely bránící umělému navyšování nároku na zvýšenou sazbu.

2. Přenášení odpočtu

Výše popsaná novela rovněž významně rozšiřuje flexibilitu při uplatňování odpočtu na výzkum a vývoj, když prodlužuje lhůtu pro jeho použití z dosavadních tří na pět následujících zdaňovacích období a zároveň umožňuje poplatníkovi rozhodnout, kdy vzniklý odpočet skutečně uplatní. Poplatník tak bude moci záměrně neuplatnit odpočet i v období, ve kterém vykáže kladný základ daně, a převést jej do dalších let například z důvodu preference jiné daňové výhody, jako je sleva na dani za zaměstnance se zdravotním postižením. Naproti tomu příjemci investičních pobídek ve formě slevy na dani musí nadále před využitím slevy nejprve odčitatelnou položku na výzkum a vývoj uplatnit.

3. Zjednodušení projektové dokumentace

Předmětná novela dále zjednodušuje administrativní požadavky na projektovou dokumentaci, když ruší povinnost uvádět v projektu údaje o kvalifikaci osob zapojených do řešení projektu a o formě jejich pracovněprávního vztahu. Tyto informace lze totiž spolehlivě doložit standardními pracovněprávními dokumenty poplatníka a jejich uvádění přímo v projektu tak představovalo pouze zbytečnou duplicitu. Změna proto směřuje k omezení administrativní zátěže a k přehlednější projektové dokumentaci.

4. Formální náležitosti projektu

Nejvyšší správní soud opakovaně potvrzuje, že řádně připravený projekt je klíčovou podmínkou pro uplatnění odpočtu na výzkum a vývoj, a že jeho formální nedostatky samy o sobě mohou vést k zamítnutí nároku. V posuzovaném případě¹ soud dospěl k závěru, že projekt neobsahoval dostatečně konkrétně definované cíle ani kompletní seznam osob podílejících se na jeho realizaci, což bylo dále umocněno nepřesnými výkazy práce a zapojením pracovníků, kteří nebyli v projektu uvedeni. Tyto nedostatky vedly správce daně i soud k závěru, že poplatník nesplnil základní formální požadavky zákona, a proto nebylo třeba zkoumat samotný obsah prováděného výzkumu a vývoje. Správci daně při kontrolách nedostatečně specifikovanými cíli opakovaně argumentují, zejména v případech tzv. „umbrella“ či „zastřešujících“ projektů (tj. jeden rámcový projekt zahrnující více dílčích výzkumně-vývojových aktivit).

5. Prokazování obsahových náležitostí projektové dokumentace dalšími důkazními prostředky

Novela účinná od 1. ledna 2024 částečně reagovala na dlouhodobou právní nejistotu poplatníků, kdy i relativně drobné pochybnosti správce daně o konkrétnosti projektové dokumentace vedly k odmítnutí celého nároku na odpočet. Nová úprava umožňuje, aby poplatník v rámci daňového řízení doložil náležitosti projektu dalšími důkazními prostředky, pokud projekt sám o sobě splňuje zákonné

náležitosti a je pouze potřeba jej zpřesnit. Cílem není tolerovat formálně vadné projekty, ale zvýšit právní jistotu a motivovat poplatníky odpočet uplatňovat, aniž by administrativní rizika odrazovala i ty, kteří výzkumné a vývojové aktivity skutečně provádějí. Vzhledem ke skutečnostem popsaným v předchozím bodu je však přínos této možnosti do jisté míry diskutabilní.

6. Vymezení kontroly a hodnocení projektu

Součástí projektové dokumentace musí být jasné vymezení způsobu kontroly a hodnocení postupu řešení a dosažených výsledků. Soud² konstatoval, že tato část dokumentace by neměla být popsána příliš obecně, bez uvedení konkrétních pravidel, intervalů, odpovědných osob či požadovaných výstupů, což správním orgánům znemožňuje následně ověřit, zda kontroly skutečně proběhly a jak byly výsledky projektu průběžně vyhodnocovány.

7. Evidence mzdových nákladů

Mzdové náklady v praxi obvykle tvoří nejvýznamnější část uplatňovaného odpočtu, a proto se jejich správná evidence pravidelně dostává do centra sporů mezi poplatníky a správci daně. Nejvyšší správní soud v dalším rozhodnutí³ potvrdil, že pro uznání mzdových nákladů v odpočtu je klíčové vést transparentní, objektivní a prokazatelnou oddělenou evidenci, která jasně dokládá skutečně odpracovanou dobu zaměstnanců na projektu. Poplatník sice předložil evidenci obsahující jména pracovníků, jejich zařazení i procentní podíl práce na projektu, avšak nebyl schopen prokázat, jak byly tyto podíly určeny. Evidence nevycházela ze skutečně odpracované doby, chyběl formální docházkový systém a podíly byly stanoveny dohodou mezi zaměstnanci a nadřízenými bez objektivních podkladů. Soud uzavřel, že údaje v evidenci nebyly dostatečně spolehlivé a neumožňovaly propojit vykázané mzdové náklady s konkrétními aktivitami projektu, což je základní podmínkou oddělené evidence. Přestože poplatník předložil řadu dalších dokladů, ty neprokazovaly, že deklarované náklady odpovídají skutečnosti, a proto nebyly mzdové náklady do odpočtu uznány.

1 Rozhodnutí NSS č.j. 5 Afs 56/2024 – 70 ze dne 22. listopadu 2024

2 Rozhodnutí NSS č.j. 9 Afs 215/2023 – 39 ze dne 28. března 2024

3 Rozhodnutí NSS č.j. 3 Afs 115/2024 – 65 ze dne 21. listopadu 2025

8. Kombinace odpočtu a různých forem veřejné podpory

Souběh odpočtu a dotací u mzdových nákladů vyžaduje, aby poplatník vždy jednoznačně doložil, která část mzdy byla financována z veřejných zdrojů. Jakmile je jakákoliv část mzdy zaměstnance podpořena dotací, musí být v odpovídající výši z odpočtu vyloučena. Pokud však má poplatník spolehlivou evidenci práce umožňující přesně rozlišit čas a náklady spojené s činnostmi výzkumu a vývoje, může nepodpořenou část mzdy v odpočtu obecně uplatnit. Problematika souběhu odpočtu na podporu výzkumu a vývoje a různých forem veřejné podpory byla řešena také v rámci Koordinačního výboru.⁴

9. Novost a jedinečnost výrobků

Pro uznání odpočtu na výzkum a vývoj rovněž nestačí doložit vznik nových či jedinečných výrobků, ale je nutné prokázat samotnou podstatu vývojové činnosti, která k nim vedla. Poplatník podle soudu⁵ neunesl důkazní břemeno, protože i přes opakované výzvy správce daně nepředložil žádné konkrétní doklady o tom, že při výrobě využíval nové způsoby aplikace existujících znalostí či postupoval způsobem překračujícím běžnou, odborně předvídatelnou praxi. Z předložených důkazů nebylo možné vyloučit, že se jednalo pouze o využití dříve osvojených postupů, což potvrdili správní orgány, soud i znalec.

10. Nulté (ověřovací) série

Nejvyšší správní soud potvrdil,⁶ že náklady na výrobu nultých sérií lze do odpočtu na podporu výzkumu a vývoje zahrnout jen tehdy, pokud jsou jednoznačně propojeny s dalším experimentálním vývojem, prokazatelnou novostí nebo řešením technické nejistoty. V posuzovaném případě poplatník neprokázal, že by výroba nultých sérií představovala pokračující výzkumně-vývojovou činnost. Z předložených protokolů vyplynulo pouze odstraňování běžných nedostatků, nikoliv činnosti nesoucí znaky výzkumu a vývoje ve smyslu zákona. Soud zdůraznil, že daňové zvýhodnění má podporovat skutečný výzkum a vývoj, nikoli obecné zkvalitnění finálního produktu.

Další vývoj?

Přestože se v posledních letech objevila rozhodnutí, ve kterých se soud zastal poplatníků a kritizoval příliš formalistický přístup správce daně,⁷ nelze z nich obecně dovozovat zmírnění nároků kladených na uplatnění odpočtu. Nejvyšší správní soud nadále konzistentně zdůrazňuje, že jde o daňové zvýhodnění představující výjimku z obecného režimu zdanění, u níž je legitimní požadovat splnění zákonných podmínek a odpovídající míru průkaznosti. Jak zaznělo v rámci odborné diskuse zástupců Komory daňových poradců ČR s předsedou Nejvyššího správního soudu Karlem Šimkou, odpočet na podporu výzkumu a vývoje lze svým způsobem vnímat jako „kvazidotaci“, která odůvodňuje zvýšené nároky na administraci, evidenci a dokumentaci. Poplatníci by proto měli i nadále počítat s důkladným přezkumem svých projektů včetně související podpůrné dokumentace a připravit se na to, že kvalita projektů, průběžné evidence i navazujících důkazních prostředků bude při případné daňové kontrole hrát rozhodující roli. Současně však platí, že také požadavky správce daně mají své meze a po poplatnících nelze požadovat více, než stanoví zákon.

Cílem seriálu 10 pro 10 je upozornit na témata, se kterými se často setkáváme a která mohou mít (případně již měla) materiální dopad na daňovou pozici poplatníků. Vzhledem k zaměření a rozsahu článku však vybraných deset bodů nemůže nahradit kompletní přehled všech otázek, které v oblasti odpočtu na podporu výzkumu a vývoje společně řešíme. Přesto věříme, že i tento stručný přehled vám poskytne alespoň základní orientaci a pomůže vám využít potenciál odpočtu bez zbytečných rizik.

Vracíme se k populárnímu seriálu 10 pro 10, v rámci kterého bychom rádi připomněli společně často řešená témata: od výzkumu a vývoje, který vzhledem ke své atraktivitě zůstává předmětem intenzivního zájmu správců daně, přes (v budoucnu) daňové ztráty, skupinové služby včetně prokazování jejich přínosu, nerealizované kurzové rozdíly, vybraná témata z oblasti DPH, až například po rozšířené reportovací povinnosti včetně Pilíře 2 a CbCR.

4 Příspěvek č. 435/18.11.14 Kombinace daňové odčitatelné položky na výzkum a vývoj a různých forem veřejné podpory z jednání Koordinačního výboru s Komorou daňových poradců ČR ze dne 18. listopadu 2014

5 Rozhodnutí NSS č.j. 3 Afs 15/2025 - 46 ze dne 28. srpna 2025

6 Rozhodnutí NSS č.j. 5 Afs 263/2023 - 32 ze dne 16. září 2024

7 Např. rozhodnutí NSS č. j. 5 Afs 84/2025-56 ze dne 24. října 2025 a rozhodnutí NSS 21 Afs 211/2025-57 ze dne 29. června 2026

Ivana Krylová

partnerka v týmu daňového poradenství
 ivana.krylova@cz.ey.com
 +420 731 627 005

Matyáš Kudrna

asistent v týmu daňového poradenství
 matyas.kudrna@cz.ey.com
 +420 705 620 224

DPH u převodních cen: chybějící služba ve věci Stellantis Portugal – co by muselo být jinak?

V březnovém vydání našich [Daňových a právních zpráv](#) jsme psali o rychlém vývoji judikatury Soudního dvora EU (SDEU) v oblasti uplatnění DPH u převodních cen. Pozornost jsme věnovali také očekávanému rozsudku v případě C-603/24 Stellantis Portugal. Ten byl ve fázi stanoviska generální advokátky, která téma uchopila pěkně „ze široka“ a nadefinovala možné základní scénáře uplatnění DPH u převodních cen. Přitom prosazovala větší smluvní volnost ohledně způsobu ošetření přenášných nákladů mezi spojenými osobami z pohledu DPH. SDEU dostal svému „(zlo)zvyku“ neodpovídat, na co není tázan. Můžeme jen spekulovat, zda skutečným důvodem bylo ctít princip odpovídat pouze na předložené otázky nebo k tématu nepanovala širší shoda mezi soudci.

Předmět sporu

Stellantis Portugal jako distributor nakupoval vozidla od spojených výrobců přeshraničně v rámci EU. Vozidla dále lokálně prodával nezávislým autorizovaným prodejcům, kteří vozidla dále prodávali koncovým zákazníkům. Pokud se u prodaných vozidel objevily výrobní vady nebo vady kryté zárukou, opravy prováděli autorizovaní prodejci. Ti náklady na opravy fakturovali zpět distributorovi.

Náklady na opravy, společně s dalšími náklady, vstupovaly do výpočtu úpravy převodních cen mezi distributorem a výrobcem. Cílem bylo zajistit distributorovi předem stanovenou ziskovou marži. Podle dosaženého výsledku výrobci vystavili distributorovi dobropis nebo naopak výzvu k úhradě.

Portugalská daňová správa dovodila, že přenášením nákladů na opravy na výrobce poskytuje distributor výrobci zdanitelnou službu spočívající v zajištění oprav vozidel.

SDEU k samostatné službě opravy

SDEU tuto konstrukci s odkazem na skutkový stav popsaný v předkládacím rozhodnutí odmítl. Jediným právním vztahem mezi distributorem a výrobcí popsaným v předkládacím rozhodnutí byla dohoda o stanovení a následné úpravě převodních cen vozidel. Z této dohody však nevyplývala povinnost distributora zajišťovat výrobcům opravy za úplatu. Ve spise nebyly identifikovány ani jiné smluvní či nepsané skutečnosti, které by takovou povinnost zakládaly.

Významnou roli hrála také konstrukce samotné úpravy. Náklady na opravy byly pouze jedním z několika parametrů ovlivňujících výslednou ziskovost distributora. Neměl přitom jistotu, že mu výrobci tyto náklady skutečně uhradí. V závislosti na celkovém výsledku mohl finanční tok směřovat oběma směry. Vazba mezi údajnou službou oprav a výslednou úpravou převodních cen tak byla podle SDEU nanejvýše nepřímá.

Samostatná služba, nebo změna ceny původního plnění?

Závěr SDEU nelze číst izolovaně tak, že by úpravy převodních cen vypočtené s ohledem na cílovou marži zůstávaly automaticky mimo předmět DPH. SDEU ponechal na portugalském soudu, aby ověřil, zda mezi stranami přece jen neexistovaly další závazky, které nebyly v předkládacím rozhodnutí popsány.

Pokud by takový právní vztah existoval, bylo by dále nutné posoudit, zda úprava představuje skutečnou protihodnotu za konkrétní službu poskytovanou distributorem výrobcům. Rozhodující je tedy nejen existence určité činnosti nebo výdaje, ale také odpovídající závazek jedné strany tuto činnost vykonat a závazek druhé strany zaplatit za její výsledek.

Pokud úprava žádnou službu neodměňuje, nemusí být příběh z pohledu DPH stále u konce. SDEU naznačil, že by mohlo jít o následnou změnu ceny vozidel dodaných výrobcí distributorovi, jak prosazovala generální advokátka. V takovém případě by bylo třeba prověřit dopad korekce do základu daně u původního dodání zboží.

Stellantis versus Arcomet

Závěry ve věci Stellantis mohou na první pohled působit jako obrát oproti závěrům v rozsudku C-726/23 Arcomet Towercranes. V něm SDEU posuzoval úpravu ziskovosti rumunské provozní

společnosti podle předem stanoveného rozpětí. Pokud rumunská společnost dosáhla vyšší ziskovosti, belgická mateřská společnost jí vystavila fakturu, aby přebytečný zisk stáhla. Obráceně, pokud by dosáhla vyšší ztráty, fakturovala by naopak rumunská společnost belgické mateřské společnosti. SDEU částku vyfakturovanou mateřskou společností posoudil jako úplatu za poskytnutou službu podléhající DPH.

Rozdíl mezi těmito případy ale nespočívá v použité metodě převodních cen ani v tom, zda výsledná částka byla odvozena čistě od ziskovosti. V případě Arcomet protistrany uzavřely smlouvy o poskytování služeb oběma směry – mateřská společnost mimo jiné určovala strategii skupiny, řídila hlavní rizika a zajišťovala vyjednávání s dodavateli. Naproti tomu dceřiná společnost se zavazovala mimo jiné jednat dle instrukcí a požadavků mateřské společnosti. Úpravu ziskovosti tak bylo možné spojit s konkrétními činnostmi.

V případě Stellantis bylo smluvní nastavení jiné. Dohoda, kterou měl SDEU k dispozici, upravovala cenu vozidel a garantovanou marži distributora, nikoli poskytování opravárenských nebo souvisejících služeb výrobcům. Dle SDEU tak chyběla identifikovatelná služba, ke které by bylo možno úpravu převodní ceny navázat.

Dva zdánlivě podobné mechanismy úpravy ziskovosti proto vedly SDEU k opačným závěrům. Rozhodujícím dělítkem nebyl název ani způsob výpočtu korekce, ale obsah právního vztahu mezi stranami. Analogii lze vysledovat i v jiných rozsudcích SDEU (např. v případech C-295/17 MEO a C-43/19 Vodafone Portugal).

V dalším textu se proto zamýšlíme, za jakých okolností by existence služby opravy mohla být dovozena.

Kdy by o službu opravy skutečně šlo?

SDEU specificky zmiňuje chybějící právní vztah mezi smluvními stranami a chybějící přímou vazbu mezi úpravou převodní ceny a identifikovatelnou službou.

Závěry by tak byly zjevně jiné, pokud by byl distributor smluvně zavázán zajišťovat záruční opravy jménem výrobců a výrobce by byl smluvně oprávněn takové služby požadovat. Nesení nákladů za opravy sice mohlo ekonomicky souviset s odpovědností výrobců za vady, bez identifikovatelného právního vztahu, v jehož rámci distributor pro výrobce jednal, ale o službu jít nemohlo.

Obdobně SDEU ve věci C-535/24 Svilosa - byť v jiném skutkovém kontextu - uzavřel, že samotný hospodářský prospěch jiné osoby z určité činnosti ještě nezakládá poskytnutí služby za úplatu, chyběli mezi stranami pověření (mandát) a dohoda o vzájemných plněních.

Naopak ve věci C-707/18 Amărăști Land Investment SDEU dovodil, že zaváže-li se jedna strana smluvně provést určité úkony a nést jejich náklady ve prospěch druhé strany, jde o poskytnutí služby za úplatu. Právě takový výslovný závazek distributora zajišťovat opravy jménem výrobců však v případě Stellantis Portugal chyběl.

Přímé vazbě mezi úpravou převodní ceny a službou opravy by lépe svědčilo, pokud by výrobci hradili opravy zvlášť, na základě samostatné faktury odpovídající skutečně provedeným servisním úkonům, případně prostřednictvím jednoznačně vyčleněné a na opravy navázané složky platby.

Naopak pokud náklady na opravy tvoří jeden z mnoha nákladových vstupů při výpočtu úpravy ziskovosti, kdy výsledný finanční tok navíc může směřovat oběma směry podle výsledku hospodaření subjektu, přímá vazba se bude hledat s obtížemi.

Nezanedbatelnou roli hraje i nesení vlastní odpovědnosti a rizika za poskytnuté služby oprav, kdy role poskytovatele služby není omezena na pouhý mezičlánek v řetězci pasivně přenášející cizí náklady na jiný subjekt.

Situace by byla zjevně jiná také v případě obstarání služby opravy na základě smlouvy s prvky komisionářské smlouvy, podle níž se osoba jednající vlastním jménem na cizí účet považuje na základě daňové fikce za osobu, která službu sama přijala i poskytla. I zde by ovšem musel existovat jasný mandát výrobců vůči distributorovi a jasně vymezená protihodnota. Daňová správa dovodila existenci komisionářského vztahu například v rámci řešení problematiky uplatnění DPH u palivových karet.

Závěrem

Rozsudky ve věcech Arcomet a Stellantis nestojí ve vzájemném rozporu. Ani jeden z nich úpravu ziskovosti automaticky nevyjímá z DPH, ani ji do jejího předmětu bez dalšího nezahrnuje. Úprava může podle okolností představovat úplatu za samostatnou službu, změnu ceny původního plnění nebo korekci zcela mimo dosah DPH. Rozhodující je vždy skutečný obsah smluvního vztahu mezi stranami, nikoli zvolená metoda převodních cen či způsob výpočtu.

Při nastavování vnitroskupinových transakcí proto nelze aspekt DPH ponechávat stranou. Smlouvy, způsob fakturace, účetní zachycení i praktické fungování vztahu by měly ve vzájemném souladu dávat srozumitelnou odpověď na několik základních otázek: Kdo komu co poskytuje? Má druhá strana právo plnění požadovat? Za co přesně se platí? A představuje úprava skutečnou protihodnotu za toto plnění?

SDEU nám tentokrát připomněl, že zahrnutí nákladů na opravy do úpravy převodních cen samo o sobě žádnou zdanitelnou službu nezakládá. Zároveň však ponechal dveře otevřené: tam, kde smluvní a faktické uspořádání prokáže konkrétní plnění, se za cenovou korekci skutečná služba skrývat může. Klíč tak leží v pečlivém nastavení a doložení vztahu ještě předtím, než na scénu vstoupí správce daně.

Rozsudky ve věcech Arcomet a Stellantis nestojí ve vzájemném rozporu. Ani jeden z nich úpravu ziskovosti automaticky nevyjímá z DPH, ani ji do jejího předmětu bez dalšího nezahrnuje. Úprava může podle okolností představovat úplatu za samostatnou službu, změnu ceny původního plnění nebo korekci zcela mimo dosah DPH. Rozhodující je vždy skutečný obsah smluvního vztahu mezi stranami, nikoli zvolená metoda převodních cen či způsob výpočtu.

Dalibor Šimeček
advokát, EY Law
dalibor.simecek@cz.eylaw.com
+420 704 865 101

Tomáš Černý
právní asistent, EY Law
tomas.cerny@cz.eylaw.com
+420 705 520 656

Při koupi závodu může dojít k přechodu trestní odpovědnosti, potvrdily soudy

Letos v prosinci si české právo připomene 15 let od přijetí zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který prolomil historickou zásadu evropského trestního práva, podle níž lze trestně stíhat a trestat pouze fyzické osoby. Česká korporační i trestněprávní praxe se po počátečních porodních bolestech s touto zásadní změnou již převážně sžila, přesto však dodnes přetrvává několik problematických oblastí vyplývajících z nejasností a nedokonalostí nové právní úpravy. Jeden z těchto sporných bodů, přitom pro celý systém zcela zásadní, – otázku přechodu trestní odpovědnosti právnických osob – letos v dubnu definitivně vyřešil Ústavní soud.

Přechod trestní odpovědnosti jako dlouhodobě sporná otázka

Možnost, aby trestní odpovědnost právnické osoby přešla na jiný subjekt, který se na původním jednání nijak nepodílel, může působit neintuitivně. U fyzických osob je totiž trestní odpovědnost neoddělitelně spojena s pachatelem, který si ji nese s sebou až do smrti, a za žádných okolností nepřechází na jiné osoby.

U právnických osob je ale situace přece jenom odlišná. Obchodní korporace mohou procházet fúzem, rozděleními, převody závodů či jinými reorganizacemi, při nichž dochází k přesunu jejich majetkové a právní podstaty. Pokud by trestní právo

tyto procesy nereflektovalo, mohly by se společnosti trestní odpovědnosti relativně snadno vyhnout vhodně strukturovanou transakcí.

Právní úprava přechodu trestní odpovědnosti však byla od počátku formulována nejasně a způsobovala výkladové potíže. Vedl se proto spor o to, zda k přechodu může dojít pouze při přechodu všech práv a povinností spojených se zánikem právní osobnosti původní právnické osoby (například při fúzi), nebo i při převodu jen části práv a povinností, typicky při prodeji závodu, pokud jsou převáděné hodnoty úzce spojeny s trestnou činností.

Další problematickou oblast představovala absence procesních pravidel pro situace, kdy k přechodu trestní odpovědnosti dojde v průběhu již probíhajícího trestního řízení. Zákon sice takovou situaci připouští, ale neposkytuje návod, jak mají orgány činné v trestním řízení postupovat.

Jak obejít zákaz plnění veřejných zakázek?

Tyto otázky se naplno otevřely v kauze české stavební společnosti odsouzené za dotační podvod. Vedle jiných sankcí jí byl uložen také zákaz plnění veřejných zakázek. Krátce po vydání odsuzujícího rozsudku společnost prodala část svého závodu dosud prakticky neaktivní dceřiné společnosti, na niž převedla klíčová aktiva. Cílem bylo zjevně zachovat možnost účastnit se veřejných zakázek prostřednictvím jiného subjektu ve skupině.

Vrchní soud v Praze, který ve věci rozhodoval jako soud odvolací, se ovšem tímto postupem nenechal obměkčit. Podle jeho názoru přešla na dceřinou společnost část trestní odpovědnosti a uprostřed odvolacího řízení rozšířil neformálním postupem (bez nového zahájení trestního stíhání a podání nově obžaloby) o dceřinou společnost okruh obviněných. V dalším průběhu řízení byla odsouzena i dceřiná společnost, která proti celému postupu brojila u Nejvyššího a následně Ústavního soudu.

Prodej závodu nemusí stačit k úniku před trestní odpovědností

Nejvyšší soud nejdříve definitivně vyřešil výše nastíněný spor a autoritativně se vyjádřil k otázce přechodu trestní odpovědnosti při převodu jen některých práv. Podle jeho názoru je takový výsledek možný. U prodeje závodu je takový závěr podle soudu zvláště namístě, protože jde o převod rozsáhlého souboru majetkových a právních hodnot, který sdílí některé rysy s případy převodu veškerých práv a povinností. Pokud by trestní právo na machinaci jako v popisovaném případě nedokázalo reagovat, došlo by podle soudu k významnému omezení jeho účinnosti, a bylo tedy potřeba zaujmout širší výklad. Zároveň při takovém převodu části majetku si původní pachatel ponechává svůj díl trestní odpovědnosti a nemůže se takovým postupem jednoduše vyvinit.

Je ovšem důležité upozornit, že k přechodu trestní odpovědnosti nedojde při všech dispozicích se závodem trestně odpovědné právnické osoby. Právě naopak, Nejvyšší soud takový důsledek výslovně spojuje pouze s případy, kdy se osoby zúčastněné

na takové transakci pokouší účelově vyloučit, obejít anebo zmírnit následky trestní odpovědnosti právního předchůdce. Soudy při dosažení takového závěru musí především vycházet ze zjištěného skutkového stavu a zohlednit především, kdy k transakci došlo, jestli má mimo obcházení trestního řízení nějakou ekonomickou logiku a k převodu jakých aktiv dochází.

Právo na spravedlivý proces porušeno není

Druhý okruh námitek, který následně posuzoval také Ústavní soud, se týkal práva na spravedlivý proces. Dceřiná společnost se totiž do kolotoče trestního řízení dostala až v průběhu odvolacího řízení, aniž by vůči ní bylo zahájeno trestní stíhání nebo podána obžaloba. Nabízí se proto otázka, zda je takový postup vůbec obhajitelný.

Ústavní i Nejvyšší soud se v tomto směru postavily na stranu nižších soudů, které se musely s celou situací vypořádat bez výslovné zákonné opory. Podle jejich názoru totiž zvolily procesní postup šetrný k právům dceřiné společnosti. Po přechodu trestní odpovědnosti jí byly doručeny opis obžaloby i veškerá meritorní rozhodnutí a současně jí byl poskytnut dostatečný čas k prostudování spisu. Ústavní soud tak fakticky posvětil postup, který může do budoucna sloužit jako návod pro obdobné případy, a zároveň vymezil standard ochrany procesních práv, jehož nedodržení by již mohlo vést k zásahu z důvodu porušení práva na spravedlivý proces.

Co to znamená pro praxi?

V tuto chvíli lze tuto kontroverzní právní otázku považovat za do značné míry uzavřenou a praxi přizpůsobit závěrům soudů. Že však diskuse nemusí být definitivně u konce, naznačuje disentanční stanovisko jedné ze tří členek senátu Ústavního soudu, která kritizovala zejména posouzení procesních aspektů celé věci.

Ve svém odlišném stanovisku soudkyně zejména zdůraznila, že ačkoli je legitimním cílem zabránit společností vyhýbat se trestní odpovědnosti účelovými převody majetku, soudy podle jejího názoru nemohou nahrazovat chybějící zákonnou úpravu vlastním procesním řešením. Klíčovou výtku směřovala proti tomu, že nástupnická společnost byla do trestního řízení „vtažena“ bez zahájení trestního stíhání a bez podání obžaloby. Podle jejího názoru hmotněprávní přechod trestní odpovědnosti podle zákona o trestněprávní odpovědnosti právnických osob automaticky nezakládá procesní nástupnictví

v probíhající trestním řízení a případná procesní pravidla musí stanovit zákonodárce, nikoli soudní praxe.

Pro obchodní společnosti závěr Ústavního soudu znamená potřebu zvýšené obezřetnosti při provádění právních prověrek před významnými transakcemi. Při nedostatečné opatrnosti si totiž mohou spolu se závodem protistrany „koupit“ i její trestní odpovědnost. Na význam důkladných prověrek ostatně výslovně upozorňují i Nejvyšší a Ústavní soud.

Zároveň mají společnosti nově větší míru právní jistoty ohledně svých procesních práv, kterou jim nález Ústavního soudu oproti dosavadnímu stavu poskytuje.

Při převodu závodu může za určitých okolností přejít i trestní odpovědnost. Soudy vyjasnily pravidla.

Finanční správa

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Petr Sedláček

senior konzultant v týmu daňového poradenství
petr.sedlacek@cz.ey.com
+420 704 651 391

Zajímavosti z činnosti Finanční správy a Celní správy ČR

Finanční správa každoročně vydává zprávu o své činnosti. Ze zprávy jsme vybrali deset zajímavostí.

1. Daňových kontrol bylo méně, ale častěji skončily doměřením daně

Finanční správa provedla v roce 2025 o 11,3 % méně daňových kontrol než v předchozím roce. Avšak podíl kontrol vedoucích k doměření daně vzrostl ze 72,3 % na 76,2 %. Tento vývoj naznačuje, že správce daně stále více zaměřuje kontrolní činnost na případy s vyšší pravděpodobností zjištění daňových pochybení. Současně to může svědčit o efektivnějším využívání analytických nástrojů a rizikových indikátorů při výběru kontrolovaných subjektů.

2. Průměrný doměrek z daňové kontroly přesáhl 1 mil. Kč

I přes pokles v počtu daňových kontrol Finanční správa doměřila za rok 2025 daň v celkové výši 7,2 mld. Kč, tedy meziročně o 20,3 % více. Průměrný doměrek na jednu kontrolu, při které byla doměřena daň, tak poprvé překročil hranici 1 mil. Kč a dosáhl přibližně 1,1 mil. Kč, a to bez započtení penále a dalšího příslušenství daně. To naznačuje, že Finanční správa se také více zaměřuje na případy s významnějším fiskálním dopadem.

3. U DPH zůstávají v centru pozornosti odpočty a řetězové podvody

V oblasti DPH se Finanční správa stejně jako v minulosti zaměřovala zejména na šetření řetězových podvodů, neoprávněné uplatnění nároku na odpočet daně a nepřiznání uskutečněných zdanitelných plnění. Současně pokračoval pokles daňové mezery u DPH, která se snížila na 8,0 %. Tento trend může naznačovat, že opatření Finanční správy v oblasti prevence a odhalování daňových úniků přinášejí výsledky. Přispívat k tomu může jak cílenější kontrolní činnost, tak rostoucí úroveň daňové disciplíny plátců.

4. U právnických osob se kontroly zaměřovaly na náklady, výnosy a převodní ceny

V případě kontrol daně z příjmů právnických osob nedochází k žádnými významným změnám. Doměrky na této dani pocházely především z kontrolních zjištění týkajících se neprokázání nákladů pro účely stanovení základu daně, nezahrnutí výnosů z podnikatelské činnosti do základu daně a nastavení převodních cen mezi spojenými osobami.

5. U fyzických osob se prověřují nepřiznané příjmy i nelegální poskytování pracovní síly

Kontroly daně z příjmů fyzických osob byly zaměřeny zejména na nepřiznání všech příjmů podléhajících dani, chybně vedenou daňovou evidenci a neprokázání daňové uznatelnosti výdajů. V oblasti příjmů ze závislé činnosti se kontroly soustředily rovněž na nelegální poskytování pracovní síly. Tato oblast tak může být relevantní nejen pro samotné fyzické osoby, ale také pro společnosti využívající externí pracovníky nebo jiné formy poskytování pracovní síly.

6. Téměř 80 % kontrol celní správy skončilo zjištěním rozdílu

Celní správa v roce 2025 zahájila v oblasti spotřebních a energetických daní 93 daňových kontrol a 103 kontrol ukončila. Z celkového počtu ukončených kontrol bylo 82 ukončeno s rozdílem, což představuje 79,6 %. Největší pozornost byla věnována dani z minerálních olejů, zejména prověřování nároku na vrácení daně u osob využívajících minerální oleje v zemědělské prvovýrobě, lesním hospodářství a při výrobě tepla. Významnou kontrolovanou oblastí byla také daň ze zemního plynu, především u provozovatelů bioplynových stanic.

7. Největší podíl úspěšných odvolání byl u daně z příjmů fyzických osob

Statistiky Finanční správy ukazují, že podání odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně může mít v řadě případů praktický význam. U daně z příjmů právnických osob bylo Odvolacím finančním ředitelstvím částečně nebo plně vyhověno ve prospěch daňových subjektů ve 38 % případů. U daně z příjmů fyzických osob z daňových přiznání dosáhla úspěšnost daňových subjektů dokonce 45 %. Naopak u DPH bylo daňovým subjektům vyhověno pouze v 19,6 % případů. Výsledky se tedy významně liší podle druhu daně.

8. Daňovým subjektům bylo v odvolacích řízeních vyhověno celkem v částce 1,2 mld. Kč

Daňové subjekty napadly u Odvolacího finančního ředitelství daňové povinnosti v celkové výši 4 mld. Kč. Odvolací finanční ředitelství jim následně vyhovělo v celkové částce 1,2 mld. Kč. To potvrzuje, že odvolací řízení představuje významný korektiv rozhodovací činnosti správců daně v prvním stupni.

Daňové subjekty by proto neměly podceňovat význam odvolacího řízení - aktivní procesní obrana v odvolacím řízení může vést k významnému snížení doměřené daňové povinnosti ještě před případným soudním přezkumem.

Současně bylo v roce 2025 prominuto příslušenství daně v celkové výši 129,3 mil. Kč, což potvrzuje, že v odůvodněných případech může dávat smysl požádat také o prominutí úroků, penále nebo jiného příslušenství daně.

9. Úspěšnost Finanční správy u krajských soudů i Nejvyššího správního soudu vzrostla

Krajské soudy v roce 2025 převážně potvrzovaly stanoviska Finanční správy. Úspěšnost správních žalob daňových subjektů meziročně klesla z 20 % na 13 %. Obdobně tomu bylo i v případě rozhodování Nejvyššího správního soudu o kasačních stížnostech. Nejvyšší správní soud v roce 2025 posuzoval celkem 421 kasačních stížností, z toho pouze ve 20 % případů rozhodl ve prospěch daňových poplatníků, což je pokles oproti 25 % v předchozím roce.

Vývoj ukazuje, že soudní obrana zůstává dostupným nástrojem, avšak Finanční správa je stále schopnější obhájit svá rozhodnutí před správními soudy. Daňové subjekty by proto měly věnovat zvýšenou pozornost již průběhu daňové kontroly a následného odvolacího řízení, neboť prostor pro zvrácení věci až před správními soudy se spíše zužuje.

10. Roste význam mezinárodní spolupráce i zájem o závazná posouzení převodních cen

V roce 2025 vzrostl počet tuzemských žádostí v oblasti mezinárodní pomoci mezi správci daně. Finanční správa zároveň řešila 62 případů mezinárodních dohodovacích řízení (MAP), jejichž cílem je odstranit zdanění, které není v souladu s příslušnými mezinárodními smlouvami. V roce 2024 přitom řešila 55 případů MAP. Současně se zabývala 27 žádostmi o závazné posouzení převodních cen (APA). Tento vývoj může naznačovat rostoucí ochotu daňových subjektů řešit složité daňové otázky preventivně a usilovat o vyšší míru právní jistoty. Zejména v oblasti převodních cen zůstává předvídatelnost daňového zacházení významným faktorem při nastavování přeshraničních transakcí.

Vývoj ukazuje, že soudní obrana zůstává dostupným nástrojem, avšak Finanční správa je stále schopnější obhájit svá rozhodnutí před správními soudy. Daňové subjekty by proto měly věnovat zvýšenou pozornost již průběhu daňové kontroly a následného odvolacího řízení, neboť prostor pro zvrácení věci až před správními soudy se spíše zužuje.

Plánované akce

Co pro vás EY připravuje?

- 8. 9. [OSVČ v praxi: Spolupráce s externími kontraktory - Brno](#) (EY seminář)
- 9. 9. [OSVČ v praxi: Spolupráce s externími kontraktory - Ostrava](#) (EY seminář)
- 16. 9. [EUDR Coffee Break: Jste připraveni na nové povinnosti?](#) (EY Law webinář)
- 24. 9. [German-Czech Tax Update](#) (EY seminář)

Sledujte aktuální přehled plánovaných seminářů a webinářů: https://www.ey.com/cs_cz/events

KONTAKTY

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Lucie Říhová	+420 731 627 058
Jana Wintrová	+420 731 627 020
Radek Matušík	+420 603 577 841
Kateřina Dedková	+420 603 577 890
Karel Hronek	+420 731 627 065
Martin Novák	+420 603 577 929

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
Ondřej Polívka	+420 731 627 088

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387
-----------------	------------------

EY

+420 225 335 111
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebírat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Lindu Laurichovou: linda.laurichova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

EY přispívá k lepšímu fungování světa tím, že vytváří hodnotu pro klienty, zaměstnance, společnost i celou planetu a buduje důvěru na kapitálových trzích.

Týmy odborníků EY s využitím dat, umělé inteligence a pokročilých technologií pomáhají klientům s důvěrou a sebedůvěrou utvářet budoucnost a nacházet odpovědi na ty nejnaléhavější výzvy dneška a zítřka.

Díky detailní znalosti různých ekonomických odvětví, globálně propojené multidisciplinární síti a ekosystému nejrozličnějších partnerských organizací mohou týmy našich auditorů, konzultantů, daňových poradců i odborníků na strategické a transakční poradenství poskytovat komplexní služby ve více než 150 zemích a teritoriích.

All in to shape the future with confidence.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právnickou osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na [ey.com/privacy](#). Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách [ey.cz](#).

© 2026 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.

Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat jako na poskytnutí účetního, daňového, právního ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

[ey.com](#)